

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 235/2010-42

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. decembra 2010 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika vo veci sťažnosti J. L., M., zastúpeného advokátom JUDr. P. G., Advokátska kancelária, M., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 40/2001 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. L. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 40/2001 p o r u š e n é b o l o .

2. J. L. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Martin povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia J. L. v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet advokáta JUDr. P. G., Advokátska kancelária, M., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Martin je povinný uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ... vedený v ... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 235/2010-28 z 21. septembra 2010 prijal na ďalšie konanie sťažnosť J. L., M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. G., Advokátska kancelária, M., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 40/2001.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 4. júla 2000 bola proti nemu podaná na okresnom súde žaloba o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vzhľadom na to, že žaloba bola neúplná, veci bola pridelená sp. zn. 1 Nc 250/00. Potom, ako žalobkyňa 28. júla

2000 žalobu doplnila, okresný súd 14. februára 2001 previedol vec do registra „C“ a bola jej pridelená sp. zn. 6 C 40/2001. Sťažovateľ v sťažnosti podrobne špecifikoval priebeh konania na okresnom súde. V tejto súvislosti poukázal na to, že vo veci sa uskutočnilo niekoľko pojednávaní, pričom s cieľom posúdenia skutočností vyžadujúcich si odborné znalosti okresný súd ustanovil vo veci znalcov, ktorí podali znalecké posudky, a vykonal aj ďalšie úkony pre účely zistenia hodnoty majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Dňa 18. februára 2009 okresný súd vyhlásil vo veci rozsudok č. k. 6 C 40/01-847, ktorý bol v rámci odvolacieho konania uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 308/2009 z 28. januára 2010 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ vyslovil názor, že prieťahy v konaní, ktoré trvá už 10 rokov, neboli spôsobené zložitou prerokúvanou vecou ani správaním účastníkov konania, ale hlavne postupom okresného súdu, v dôsledku čoho sa ocitol v právnej neistote, ktorá má nepriaznivý vplyv na jeho psychiku a zdravie.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 40/2001 bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prieťahov a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 7 500 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 280,08 €.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci listom sp. zn. Spr 900/10 z 3. novembra 2010 vyjadrila predsedníčka okresného súdu, v ktorom okrem iného uviedla:

„V konaní vyššie uvedenej spisovej značke ide o druhú ústavnú sťažnosť. Prvú ústavnú sťažnosť vedenú pod sp. zn. III. ÚS 309/2007-15 podala navrhovateľka K. B. a Ústavný súd SR dňa 12. 08. 2008 vydal nález, ktorým konštatoval porušenie základného práva navrhovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 30.000,- Sk a trovy právneho zastúpenia v sume 8.910,- Sk. Pokiaľ ide o chronológiu úkonov, tak ako sme sa k nim vyjadrili k ústavnej sťažnosti zn. III. ÚS 309/2007-15, zostávajú nemenné do 15. 11. 2007, tak ako bolo podané naše stanovisko.

Ďalšie úkony súdu a účastníkov konania vo veci:

- 28. 01. 2008 - vypracované stanovisko k ústavnej sťažnosti a zaslaný spis Ústavnému súdu Slovenskej republiky
- 28. 02. 2008 - spis vrátený z Ústavného súdu Slovenskej republiky
- 03. 03. 2008 - spis predložený zákonnému sudcovi JUDr. B. S.
- 12. 05. 2008 - spis pridelený novému zákonnému sudcovi JUDr. M. D. po sudkyňi JUDr. B. S., ktorá bola k 01. 05. 2008 preložená na Okresný súd Dolný Kubín
- 21. 05. 2008 - súdu doručený návrh odporcu na doplnenie dokazovania a oznámenie, že od 20. 07. 2008 do 10. 09. 2008 sa bude nachádzať na liečení
- 22. 08. 2008 - úradný záznam sudcu o založení spisu na kal. 01. 09. 2008 vzhľadom na prípis odporcu
- 09. 09. 2008 - prípis od odporcu, ktorým požaduje doplniť dokazovanie a oznamuje, že 28. 09. 2008 nebude v Martine
- 25. 09. 2008 - súd vytýčil termín pojednávania na deň 16. 10. 2008
- 16. 10. 2008 - na pojednávaní vypočutí účastníci konania, právna zástupkyňa odporcu a pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu doplnenia znaleckého dokazovania ohľadom chaty
- 16. 10. 2008 - súd ustanovil v konaní znalca a určil 60 dňovú lehotu na doplnenie znaleckého dokazovania
- 21. 10. 2008 - súdu doručené stanovisko navrhovateľky k doplneniu znaleckého dokazovania
- 31. 10. 2008 - podanie odporcu na doplnenie dokazovania
- 21. 10. 2008 - podanie navrhovateľky, ktorým žiada výmenu zákonného sudcu
- 11. 11. 2008 - spis predložený Krajskému súdu Žilina s tým, že nie je daný dôvod pochybovať o nezaujatosti zákonného sudcu JUDr. M. D.
- 09. 01. 2009 - spis vrátený Krajským súdom Žilina, sudca JUDr. M. D. nebol vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci
- 30. 12. 2008 - súdu doručený znalecký posudok t. j. v čase, keď sa spis nachádzal na Krajskom súde Žilina
- 13. 01. 2009 - súd vytýčil termín pojednávania na deň 05. 02. 2009
- 15. 01. 2009 - súd vypracoval uznesenie, ktorým priznal znalcovi znalecké odmenu

- 22. 01. 2009 - súdu doručené 4 stranové podanie odporcu k doposiaľ vykonaným dôkazom a znaleckému posudku
- 26. 01. 2009 - súdu doručené 3 stranové podanie navrhovateľky
- 05. 02. 2009 na pojednávaní vypočutí účastníci konania, právny zástupca odporcu, odročené na 18. 02. 2009 za účelom vyhlásenia rozsudku
- 18. 02. 2009 - vyhlásený rozsudok
- 27. 02. 2009 - súdu doručené odvolanie navrhovateľky
- 09. 03. 2009 - súdu doručené odvolanie odporcu
- 11. 03. 2009 - súdu doručené doplnené odvolanie právnej zástupkyne odporcu
- 11. 03. 2009 - súd vyzval navrhovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie
- 11. 03. 2009 - súd vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie
- 24. 03. 2009 - právna zástupkyňa odporcu súdu doručila odvolanie proti uzneseniu o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie
- 24. 03. 2009 - súdu doručené vyjadrenie navrhovateľky k odvolaniu odporcu
- 30. 03. 2009 - právna zástupkyňa odporcu doručila súdu vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľky
- 04. 05. 2009 - súd vydal uznesenie, ktorým zrušil povinnosť navrhovateľky platiť súdny poplatok za odvolanie
- 04. 05. 2009 - súd vydal uznesenie, ktorým zrušil povinnosť odporcu platiť súdny poplatok za odvolanie
- 06. 05. 2009 - súd vydal uznesenie, ktorým odporcovi nepriznal plné oslobodenie od platenia súdnych poplatkov
- 04. 06. 2009 - súd vydal uznesenie, ktorým žiadosť odporcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov zamietol
- 08. 09. 2009 - spis predložený Krajskému súdu Žilina na rozhodnutie o podanom odvolaní voči rozsudku súdu I. stupňa
- 18. 03. 2010 - Krajský súd Žilina zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil na ďalšie konanie, spis vrátený okresnému súdu spolu s uznesením, ktorým potvrdil procesné uznesenia okresného súdu

- 22. 03. 2010 - súd vytýčil termín pojednávania na deň 19. 04. 2010
- 12. 04. 2010 - návrh doručený odporcom
- 19. 04. 2010 - súd na pojednávaní vypočul účastníkov konania, odročil pojednávanie na neurčito z dôvodu zistenia pohybov na vkladnej knižke
- 20. 04. 2010 - prípis súdu adresovaný D. a. s.
- 10. 05. 2010 - súdu doručené návrhy a fotokópie dôkazov odporcom
- 26. 05. 2010 - súdu doručená odpoveď D. a. s.
- 04. 06. 2010 - výzva súdu adresovaná JUDr. V. Č., či odporca jej vypovedal plnú moc
- 21. 06. 2010 - právna zástupkyňa súdu oznámila, že po vzájomnej dohode vypovedala odporcovi dňa 02. 06. 2010 plnú moc
- 19. 07. 2010 - súdu doručená žiadosť odporcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov
- 04. 08. 2010 - súd vydal uznesenie, ktorým nevyhovel žiadosti odporcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov
- 06. 08. 2010 - pokyn sudcu na výsluch navrhovateľky
- 25. 08. 2010 - vypočutá navrhovateľka do zápisnice
- 30. 08. 2010 - súdu doručené odvolanie odporcu
- 13. 10. 2010 - súd vytýčil termín pojednávania na deň 22. 11. 2010
- 21. 10. 2010 - súdu doručené doplnenie návrhu odporcu ...

Vzhľadom na charakter sporu, uplatňované nároky zo strany účastníkov, ktoré boli od počiatku komplikované s predkladaním listinných dôkazov nevyhnutných na posúdenie opodstatnenosti ich nárokov, niekoľkokrát zmena návrhu a vzhľadom na chronológiu jednotlivých úkonov, ktoré súd pre meritórne rozhodnutie vykonával, zabezpečoval a bez ktorých nie je možné vo veci vydať konečné rozhodnutie, javí sa byť súdu, že dostatočne plynulé vo veci konal.“

Rovnaké skutočnosti, ako uviedol okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti, zistil ústavný súd z obsahu súdneho spisu a taktiež zistil, že pojednávanie určené na 22. november 2010 bolo zrušené a termín ďalšieho pojednávania zatiaľ nie je určený.

Právny zástupca sťažovateľa v podaní z 29. júla 2010 a predseda okresného súdu v podaní z 3. novembra 2010 uviedli, že netrvajú na verejnom ústnom pojednávaní.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 40/01.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného

súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý súdom prikazuje postupovať v konaní v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ako aj z § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, III. ÚS 75/07, III. ÚS 118/07) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Ústavný súd sa podrobnejšie nezaoberal hodnotením vecí podľa týchto troch kritérií v období do 12. augusta 2008, pretože o nej už rozhodol nálezom č. k. III. ÚS 309/07-40 z uvedeného dňa, ktorým vyslovil porušenie základného práva K. B. (žalobkyne) na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 40/01 a zároveň okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných priet'ahov.

Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa (žalovaného) ako účastníka napádaného súdneho konania, ústavný súd po podrobnom preštudovaní daného spisu konštatuje, že nezistil také okolnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že sťažovateľ sa podstatným spôsobom podieľal na jeho predĺžení. Sťažovateľ bol v konaní aktívny a súčinnosťný, pričom viackrát požiadal okresný súd o urýchlené konanie vo veci. Uplatnenie procesných práv sťažovateľa ako účastníka konania (podanie návrhov na doplnenie dokazovania, na oslobodenie od súdnych poplatkov, resp. na ustanovenie právneho zástupcu) nevytvára pre okresný súd prekážku, ktorá by bránila v jeho plynulom postupe, aj keď tieto skutočnosti môžu mať v konečnom dôsledku vplyv na predĺženie konania.

V období od 12. augusta 2008 do rozhodnutia ústavného súdu okresný súd konal vo veci priebežne, rozhodoval o procesných návrhoch účastníkov konania a nariadil aj viacero pojednávaní konaných 16. októbra 2008, 5. februára 2009, 18. februára 2009 (vyhlásený rozsudok okresného súdu č. k. 6 C 40/01-841, ktorý bol následne uznesením krajského súdu sp. zn. 6 Co 308/2009 z 28. januára 2010 zrušený), 19. apríla 2010 a 22. novembra 2010 (odročené na neurčito), avšak ústavný súd predovšetkým poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania viac ako 10 rokov je samo osebe celkom jednoznačne neprimerané a možno ho považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne napr. IV. ÚS 260/04, III. ÚS 262/07, II. ÚS 3/09, III. ÚS 254/09).

Ústavný súd pri hodnotení postupu okresného súdu prihliadol najmä na skutočnosť, že napriek tomu, že už raz prikázal okresnému súdu v danej veci konať, všeobecný súd neorganizoval svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň fyzická osoba obrátila o rozhodnutie (napr. I. ÚS 145/03, III. ÚS 90/07, III. ÚS 109/07). Vec sa stále nachádza na okresnom súde, a to bez právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Doterajšia dĺžka konania okresného súdu preto nemôže byť v žiadnom prípade akceptovaná a ospravedlnená. Všeobecný súd mal venovať postupu v tejto veci zvýšenú pozornosť.

Ústavný súd pri hodnotení postupu všeobecného súdu vzal do úvahy aj hodnotenie postupu súdu, ktorý vykonal vo veci sp. zn. III. ÚS 309/07 z 12. augusta 2008.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 6 C 40/01 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Ústavný súd neprikázal okresnému súdu, aby v zmysle čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy v danej veci konal, pretože táto povinnosť mu už bola uložená nálezom č. k. III. ÚS 309/07-40 z 12. augusta 2008.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie (podobne § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

S'ťažovateľ v doplnení s'ťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 7 500 €, poukazujúc najmä na doterajšiu dĺžku konania pred okresným súdom.

Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, pri určení ktorého ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na zistený stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 6 C 40/01, správanie s'ťažovateľa, ako aj ostatné okolnosti prípadu ústavný súd dospel k záveru, že finančné zadosťučinenie v sume 2 000 €, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť s'ťažovateľovi, je primeraným zadosťučinením spojeným s porušením jeho označených práv (bod 2 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

Právny zástupca sťažovateľa si v doplnení sťažnosti uplatnil trovy konania v sume 280,08 € pozostávajúcej z dvoch úkonov právnej služby, dvoch režijných paušálov a hotových výdavkov spojených s vyhotovením fotokópií príloh ku sťažnosti.

Základom na výpočet náhrady za úkon právnej služby je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2009 v sume 721,40 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi v zmysle § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov náhradu trov konania v sume 254,88 € z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby v hodnote po 120,23 € (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) a dva režijné paušály po 7,21 €, ktoré zaviazal uhradiť okresný súd (body 3 a 4 výroku nálezu).

Ústavný súd sťažovateľovi náhradu za hotové výdavky spojené s vyhotovením fotokópií príloh ku sťažnosti v sume 25,20 € nepriznal, pretože preukázanie zásahu do označených práv je jeho povinnosťou vyplývajúcou z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde a rovnaké skutočnosti ústavný súd zistil aj z vyžiadaného spisu okresného súdu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2010